

19. § 51, stk. 2 og 3, ophæves.

20. § 52 affattes således:

„§ 52. Et patent kan ved dom kendes ugyldigt, hvis

- 1) det er meddelt, uanset at betingelserne i §§ 1 og 2 ikke er opfyldt,
- 2) det er meddelt, uanset at beskrivelsen ikke er så tydelig, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen,
- 3) dets genstand går ud over indholdet af ansøgningen, som den blev indleveret, eller
- 4) det er meddelt, uanset at patentbeskyttelsens omfang er blevet udvidet, efter at ansøgningen er godkendt til fremlæggelse.

Stk. 2. Et patent kan dog ikke kendes ugyldigt i sin helhed af den grund, at patenthaveren var blot delvis berettiget til patentet.

Stk. 3. Sagen kan, bortset fra de i stk. 4 nævnte tilfælde, rejses af enhver.

Stk. 4. Sager, som begrundes med, at patent er meddelt en anden end den, der i henhold til § 1 er berettiget hertil, kan alene rejses af den, der påstår sig berettiget til patentet. Sagen skal rejses inden et år efter, at den berettigede har fået kundskab om patentets meddelelse og de øvrige forhold, på hvilke søgsmålet støttes. Var patenthaveren i god tro, da patentet blev meddelt, eller da han erhvervede patentet, kan sagen ikke rejses senere end 3 år efter patentets meddelelse.“

21. I § 53, stk. 1, ændres „§ 52, stk. 3,“ til: „§ 52, stk. 4,“.

22. § 55, 2. pkt., ophæves.

23. § 58, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Begår nogen patentindgreb, uden at det sker forsætligt eller uagtsomt, er han, om og i det omfang det skønnes rimeligt, pligtig at udrede vederlag og erstatning efter bestemmelserne i stk. 1.“

24. § 60, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

„§ 60. Udnytter nogen uhjemlet erhvervsmæssigt en opfindelse, efter at ak-

terne i ansøgnings sagen er gjort tilgængelige for enhver, og fører ansøgningen til patent, finder bestemmelserne om patentindgreb bortset fra § 57 tilsvarende anvendelse. I tiden før bekendtgørelsen om fremlæggelse i henhold til § 21 omfatter patentbeskyttelsen dog kun det, som fremgår såvel af patentkravene, som de forelå, da ansøgningen blev almindelig tilgængelig, som af patentkravene ifølge patentet.

Stk. 2. Den pågældende er kun pligtig i det i § 58, stk. 2, angivne omfang at udrede erstatning for skade som følge af indgreb, der er sket før bekendtgørelsen om ansøgnings fremlæggelse efter § 21.“

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

25. I § 64, stk. 1, nr. 4, ændres „§ 51, stk. 3“ til: „§ 74, stk. 2“.

26. I § 67, stk. 1, 1. pkt., ændres „§ 51, stk. 2, kan af“ til: „§ 72, stk. 1 og 2, samt § 73 kan af ansøgeren eller“.

27. § 69, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* Handelsministeren kan endvidere bestemme, at ansøgere, der i et andet land har indgivet en tilsvarende ansøgning om patent, på begæring af patentmyndigheden og inden for en af denne fastsat frist skal give oplysning om det resultat af undersøgelsen af opfindelsens patenterbarhed, der er meddelt ham af vedkommende lands patentmyndighed. Oplysningspligt kan dog ikke foreskrives, for så vidt angår sådan i kapitel III omhandlet patentansøgning, som har været genstand for international, forberedende patenterbarhedsprøvning, om hvilken der er indleveret rapport til patentmyndigheden.“

28. Efter § 71 indsættes som nye §§ 72-74:

„§ 72. Såfremt en patentansøger godtgør, at han, uanset at han har udvist al den omhu, som med rimelighed kunne kræves af ham, er blevet forhindret i at overholde en i denne lov eller med hjemmel heri over for patentmyndigheden fastsat frist, og at han som følge heraf har lidt retstab, skal patentmyndigheden genoprette rettighederne. Skriftlig begæring herom skal indgives til patentmyndigheden, inden 2 måneder efter at den hindring, som bevirkede fristoverskri-